

ХУЛОСАИ
ШҶҶРОИ ДИССЕРТАТСИОНИИ 6D. КОА-028-И НАЗДИ ДОНИШГОҶИ
ДАВЛАТИИ ОМЎЗГОРИИ ТОҶИКИСТОН БА НОМИ
САДРИДДИН АЙНӢ

дар бораи диссертатсия барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои
филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. -Адабиёти тоҷик

Парвандаи аттестатсионии №_____

Қарори ШҶҶРОИ ДИССЕРТАТСИОНӢ АЗ 17 СЕНТЯБРИ СОЛИ 2020

Дар бораи ба шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон Раҳматова Озодахон Анварҷонова додани дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01 -Адабиёти тоҷик.

Диссертатсияи Раҳматова Озодахон Анварҷонова дар мавзӯи “Соҳт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфарангӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01 - Адабиёти тоҷик аз тарафи ШҶҶРОИ ДИССЕРТАТСИОНИИ 6D. КОА-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ (ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121) барои ҳимоя пазируфта шудааст (Протоколи №7 аз 23.04.2020).

Диссертант Раҳматова Озодахон Анварҷонова, соли таваллудаш дуҷуми октябри 1986, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, аъзои ХҶДТ, оиладор.

Соли 2004 ба факултети филологияи тоҷики ДДХ ба номи академик Б. Ғафуров дохил шуда, соли 2009 ДДБ ба номи Носири Хусравро бо ихтисоси забон ва адабиёти тоҷик хатм намудааст.

Аз моҳи сентябри соли 2011 ба ҳайси омӯзгори фанни забон ва адабиёти тоҷик дар кафедраи фанҳои гуманитарӣ ва аз моҳи октябри соли 2019 то имрӯз ба ҳайси мудири кафедраи забон ва адабиёти тоҷики Коллеҷи омӯзгории Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав фаъолият дорад.

Диссертатсия дар кафедраи адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав ба анҷом расидааст (Протоколи №11 аз 25.06.2019).

Роҳбари илмӣ: Салимӣ Носирҷон Юсуфзода - доктори илмҳои филологӣ, профессор, академики Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон.

Муқарризи расмӣ:

- **Абдусатторов Абдушукур** - доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи таърихи адабиёти тоҷики Донишгоҳи миллии Тоҷикистон;

- **Муҳаммадиев Шамсиддин Муродович** - номзади илмҳои филологӣ, ходими пешбари илмии шуъбаи таърихи адабиёти Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакии АМИ Тоҷикистон.
- **Муассисаи пешбар:** Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи Бобочон Ғафуров.

Дар тақризи муассисаи пешбар - Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи Бобочон Ғафуров омадааст, ки диссертатсияи номзодии Раҳматова Озодахон Анварҷоновна дар мавзӯи “Соҳт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфарангӣ” таҳқиқоти муҳим маҳсуб ёфта, ба яке аз муҳимтарин мавзӯъ - баррасии соҳторшиносӣ ва поэтикаи қасоиди Сайфиддини Исфарангӣ бахшида шудааст. Таваҷҷуҳи диссертант ба ин мавзӯъ дар шароити кунунии таърихӣ аз ҳар ҷиҳат муҳим ба назар мерасад. Диссертант роҷеъ ба “Девон”-и Сайфи Исфарангӣ, миқдори абёт, анвои ашъори таркиби он, нусхаҳои хаттии мавҷуд дар китобхонаҳои олам ва арзишу аҳамияти девони таҳсеҳнамудаи муҳаққиқи покистонӣ Зубайда Сиддиқӣ ва наشري охири дар Тоҷикистон анҷомёфта, ки дар асоси ҳамин наشري покистонӣ сурат гирифтааст, мулоҳизаҳои хешро баён доштааст. Ба таври алоҳида, ӯ роҷеъ ба ҳамаи намунаҳои ашъори таркиби “Девон”, аз ҷумла, қасида, қитъа, ғазал, рубоӣ ва таркиббанду тарҷеъбанд ва шумораи умумии абёти ин анвои ашъор маълумот додааст, ки ин шеваи баррасии ӯ аз аҳамияти шоёни илмӣ бархурдор аст.

Дар баробари дастовардҳои илмӣ дар рисола камбудиву норасоӣҳо низ ба ҷашм мерасанд, ки рафъи онҳо ба салоҳи кори диссертант буда, ҷиҳати афзудани арзиши илмиву амалии он мусоидат мекунад.

1. Рисола “Соҳт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфарангӣ” унвон гирифтааст. Агар диссертант номи диссертатсияро танҳо “Поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфарангӣ” ҳам мегузошт, ба муҳтавои он мутобиқат менамуд.

2. Қисмати дараҷаи омӯхташавии мавзӯъ ҳарчанд таҳлилу баррасии тадқиқоти зиёдеро фаро гирифтааст, аммо ба назар мерасад, ки он боз ҳам тақмил меҳаҳад.

3. Дар оғози боби дуюми диссертатсия диссертант ба масъалаи таҳқиқу баррасии жанри қасида дар адабиётшиносии тоҷик ва ишороти адабпажӯҳон ба вежагиҳои қасоиди рӯҷӯъ кардааст. Беҳтар мебуд, ки ин бахши кӯтоҳи аввали боби мазкур ба қисмати дараҷаи омӯхташавии муқаддима интиқол дода шавад.

4. Ба назари мо, агар диссертант боби сеюми диссертатсияро ба ҷои “Мазмунсозӣ ва маъниофарӣ дар қасоиди Сайфи Исфарангӣ”, “Поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфарангӣ” унвон мениҳод, мувофиқи мақсад мебуд.

5. Дар диссертатсия чо-чо ғалатҳои имлоиву техники ба чашм мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба салоҳи кори диссертант аст.

Диссертатсияи Раҳматова Озодахон Анварҷонова дар мавзӯи “Соҳт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. - Адабиёти тоҷик таҳқиқоти анҷомёфта маҳсуб гардида, ҷавобгӯ ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст ва муаллифи он Раҳматова Озодахон Анварҷонова сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01.- Адабиёти тоҷик мебошад.

Диссертант 8 мақола ба таъб расонидааст, ки 5-тои он дар маҷаллаҳои тақризшавандаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп шудаанд. Номгӯи муҳимтарин қорҳое, ки муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос менамоянд, чунин аст:

1. Раҳматова О. Мазмунсозӣ ва маъниофаринӣ дар қасидаи Сайфи Исфрангӣ (Мастерство создания художественной мысли в касыдах (оды) Сайфа Исфрангӣ) / Раҳматова О./ Номаи донишгоҳ.- Хучанд, "Нури маърифат" . 2017, №2(51) - с.132 - 138.

2. Раҳматова О. Тасвири табиат дар тағаззулоти қасидаи Сайфи Исфрангӣ (Отображение природы в касыдах Сайфа Исфрангӣ) /О. Раҳматова/ Паёми донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Душанбе, 2017, №4/4, с.283 - 285.

3. Раҳматова О. Қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ ва маҳорати маъниофарии шоир дар онҳо. Паёми донишгоҳи омӯзгорӣ. Душанбе. 2018 №1(73), с.178 - 185.

4. Раҳматова О. Мавқеи қасида дар эҷодиёти Сайфи Исфрангӣ (Место касыды (оды) в творчестве Сайфи Исфрангӣ) / О. Раҳматова // Известия АН Республики Таджикистан. – Душанбе: Дониш, 2015, - №4(240). с. 161 - 165.

5. Раҳматова О. Соҳти қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ (Структура касыдов Сайфи Исфрангӣ) / О. Раҳматова // Известия АН Республики Таджикистан. – Душанбе: Дониш, 2016, - №2(242). с. 155 - 162.

Ба автореферати диссертатсия тақризҳои зерин ворид шудаанд:

Холиқова Зайналбӣ - номзади илмҳои филологӣ, дотсент, мудири кафедраи адабиёти тоҷик ва журналистикаи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А.Рӯдакӣ.

Тақриз мусбат буда, дар он зикр мешавад, ки мавзӯи диссертатсияи номзадии Озодахон Раҳматова муҳим ва хеле қобили таваҷҷуҳ аст.

Дар диссертатсия 144 сарчашма ва асару мақолаҳои илмӣ мавриди истифодаи муҳаққиқ қарор гирифтааст, ки номгӯи хамаи онҳо дар охири рисола оварда шудаанд.

Бо вучуди ин, дар диссертатсия баъзе камбудихо ва нуқсонҳо ба назар мерасанд:

1. Зерфасли якуми боби сеюми диссертатсия “Шеърӯ шоирӣ аз нигоҳи Сайфи Исфарангӣ ва афкори адабӣ-танқидии ӯ” ба охири боби якум ҳамроҳ карда мешуд, хубтар мебуд.

2. Дар диссертатсия баъзе хатоҳои китобатӣ ва имлоӣ ҷой доранд.

3. Дар бахши сарчашмаи таҳқиқ аз чанд нусхаи қалами “Девон”-и Сайфи Исфарангӣ зикр мешавад, лекин дар матни диссертатсия дар бораи ин нусхаҳо маълумоти пурра дода нашудааст.

Таиба Бобоева - номзадҳои илми филологӣ, мудири кафедраи забони давлатӣ ва ҷомеашиносии ДПДТТХ ба номи академик М.Осимӣ.

Такриз асосан мусбат буда, баробари муҳассаноташ дар диссертатсия баъзе камбудихо ба назар мерасанд:

1. Дар бахши сарчашмаи таҳқиқ аз чанд нусхаи қалами “Девон”-и шоир ёд мешавад, вале дар матни диссертатсия дар бораи ин нусхаҳо маълумоти кофӣ дода нашудааст.

2. Дар фасли аввали боби якуми диссертатсия муаллиф бештар ба иттилооти умумие, ки дар китобҳои таърихи адабиёт омадаанд, такя мекунад ва сахми худро дар баёни мавзӯи мушаххас накардааст.

Додихудоев Рачабалӣ - номзоди илмҳои филологӣ, сардори маркази тақмили ихтисоси МД” Китобхонаи миллии Тоҷикистон”.

Такриз мусбат буда, зикр шудааст, ки аҳамияти амалӣ ва назарии диссертатсияи пешниҳодшуда барои илмҳои адабиётшиносии тоҷик кам нест ва инро аз хулосаҳои илмии кор дарк карда метавонем. Маводи зиёди илмие, ки дар диссертатсия истифода шудааст, аз камолоти илмии муаллифи кор маълумот медиҳад. Бо вучуди ин, дар фишурдаи диссертатсия баъзе камбудихо ва норасоӣҳо ҷой доранд:

1. Дар зерфасли аввали боби дуюми диссертатсия, ки “Мадҳи мамдӯҳон” унвон дорад, дар бораи мамдӯҳон маълумот додааст, вале солҳои ҳуқмронии ҳар як аз мамдӯҳонро баён накардааст.

2. Зиндагинома ва эҷодиёти Сайфиддини Исфарангиро дар як боб ҷой додан лозим нест.

3. Ному лақаби мамдӯҳонро шоир дар қасидаҳо дар шакли Шамси дин, Фаҳри мулк ва ғайра (яъне Шамсиддин, Фаҳрулмулк) кор фармудааст, ки ҷудо навиштан беҳтар аст.

Алии Мухаммадӣ - номзади илмҳои филологӣ, мудирӣ шуъбаи матншиносӣ, таҳқиқ ва нашри мероси хаттии Маркази мероси хаттии назди Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон.

Диссертатсияи Раҳматова Озодахон Анварҷонова дар мавзӯи «Соҳт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфараңгӣ» саривактӣ буда, баҳусус дар баррасии қасидаҳои шоир нақши муассир дорад.

Дар фишурдаи диссертатсия баробари муваффақиятҳои назаррас баъзе иштибоҳҳои техникӣ дида мешавад. Дугунанависӣ ҷой дорад, монанди «...адабиёти тоҷикии форсӣ» (саҳ.3;5) ва «...адабиёти тоҷику форс» (саҳ.3). Ҷумлаи «Санъати талмеҳоти дар мазмунсозию маъниофарии шоир мавқеи вижа касб кардаанд» (саҳ.22) таҳрир меҳаҳад, ба таври зайл: «Санъати талмеҳ дар мазмунсозию маъниофарии шоир мавқеи вижа дорад».

Мирсаидов Баҳром – номзади илмҳои филологӣ, дотсент, директори Китобхонаи вилоятии оммавии ба номи Т. Асирӣ.

Тақризи мусбат арзёбӣ шуда дар он таъкид мешавад, ки рисолаи номзадии Раҳматова Озодахон намунаи хуби таҳқиқоти илмӣ перомунӣ рӯзгору осори Сайфи Исфараңгӣ буда, аз камоли эҷозу соҳибхунарии ӯ иттилоъ медиҳад. Диссертант чанд равиши таҳқиқ, монанди усули муқоисавӣ, муқоисавӣ–таърихӣ, равиши тасвирию соҳторӣ ва омори интиҳоб намуда, манзараи умумии поэтикаи қасидаи шоирро пешорӯи аҳли илм ниҳодааст.

Хулосаи фишурдаи диссертатсия бозгӯи мулоҳизоти амиқу дақиқи диссертант буда, маҷмӯан, аз анҷоми таҳқиқоти тоза дар адабиётшиносии имрӯзаи тоҷик ба шумор меравад.

Дар канори муваффақиятҳои номбаршуда, чанд камбудии ҷузъӣ низ мушоҳида мешавад:

1. Дар фишурда гоҳо заъфи таълиф ба мушоҳида мерасад, ки яке аз онҳо корбурди таркиби изофии пайдарпай мебошад.
2. Дар фишурда рӯйхати сарчашмаҳои истифодашуда вучуд надорад.
3. Муаллиф зимни таълифи фишурда ба ғалатҳои имлоӣ роҳ додааст.

Муқарризони расмӣ дар баробари муайян кардани баъзе нуқсонҳои автореферати диссертатсия (тоҷикӣ ва русӣ) муҳимии ҷанбаҳои назариявӣ амалӣ, навоарӣ ва дастовардҳои шоёни диссертантро низ таъкид кардаанд.

Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бо он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони варзида дар соҳаи адабиётшиносӣ буда, дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф карданд, ки мазмун ва муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур наздикӣ дорад. Муассисаи пешбар яке аз муассисаҳои бонуфузи илмҳои соҳаи филологӣ дар ҷумҳурӣ ба шумор рафта, бо мутахассисони варзидаи худ дар самти таҳқиқу таҳлили масоили

умдаи адабиётшиносӣ, бахусус дар муайян намудани мақом ва вижагиҳои зиндагиномаи чеҳраҳои адабӣ, баррасии анвои шеърӣ онҳо, дар маҷмӯъ, таърихи адабиёт хеле маъруф гардидааст.

Шӯрои диссертатсионӣ таъкид менамояд, ки муҳаққиқ дар асоси маводи зарурӣ ва фаровон оид ба рӯзгор ва мероси Сайфи Исфараңгӣ ва дигар масоили вобаста ба мавзӯро ба таври дақиқ мавриди таҳлил ва баррасӣ қарор додааст.

Арзиши назариявӣ таҳқиқот. Диссертатсия барои равшанӣ андохтан ба баъзе ҷанбаҳои яке аз масъалаҳои кам тадқиқшудаи адабиёти классикии форсу тоҷик, яъне таҳаввули жанри қасида, дар мисоли қасидаҳои Сайфи Исфараңгӣ роҳро ҳамвор хоҳад кард. Ҳамчунон, ҳангоми навиштани китобҳои дарсии таърихи адабиёти тоҷикии форсӣ барои мактабиён ва донишҷӯён, бахусус таърих ва хусусиятҳои жанри қасида аз маводи диссертатсия метавон истифода кард.

Аҳамияти амалии таҳқиқот. Маводи диссертатсия дар таҳқиқи ҷомеи адабиёти нимаи аввали асри XIII, таъйиди рӯзгору осори Сайфи Исфараңгӣ, таълифи қорҳои курсӣ ва дипломӣ дар макотиби олӣ, курсҳои махсуси омӯзишӣ дар шинохти ҳамаҷонибаи ҳаёту эҷодиёти шоир, бахусус қасоиди ӯ, ки дар эҷодиёташ мақоми аввалиндараҷа доранд, метавонад хидмат кунад.

Саҳми фардии муҳаққиқ дар он зухур меёбад, ки мавқеи қасидаҳои мадҳӣ дар эҷодиёти Сайфи Исфараңгӣ ба таври зарурӣ омӯхта нашуда буд ва бо дарназардошти вазъи адабиёти классикии форсу тоҷик дар шакли таҳқиқоти диссертатсионӣ анҷом дода шудааст. Дар диссертатсия бори нахуст таҳлил ва таҳқиқи поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфараңгӣ мавриди пажӯҳиш қарор гирифтааст.

Чаласаи Шӯрои диссертатсионии 6D. КОА-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ рӯзи 17 сентябри соли 2020 дар бораи ба Раҳматова Озодахон Анварҷонова додани дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. -Адабиёти тоҷик қарор қабул кард.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар Шӯрои диссертатсионӣ аз шумораи умумии 17 нафар аъзои Шӯрои диссертатсионӣ, 16 нафар иштирок дошт, ки аз ин 7 нафар аз рӯи ихтисоси 10.01.01.– Адабиёти тоҷик мебошанд, дар чаласа иштирок доштанд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» - 16 нафар, «зид» - нест «барғаҳои безътибор» - нест

Баромади Раҳматова Озодахон Анварҷонова дар мавзӯи “Соҳт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфараңгӣ” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. -Адабиёти тоҷик,

